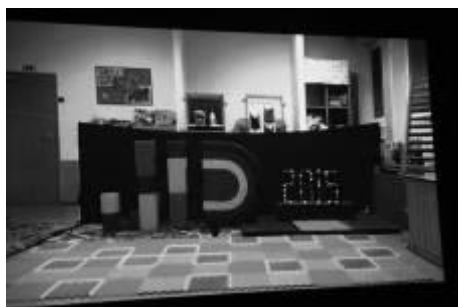

JID 20-15 JIDÁCKÝ PLÁTEK ■ 3

JID.SLUNCEWEB.CZ ■ REGIONÁLNÍ POSTUPOVÁ PŘEHLÍDKA STUDENTSKÉHO DIVADLA ■ 14.3.2015

Editorial: pátek třináctého

Přežili jsme jeden ze tří letošních nešťastných pátků, přežili jsme druhý den festivalu. Ještě jeden nás čeká. Už jen jeden. Poslední. Pojďme si ho společně užít, jak nejlépe můžeme, a rozjedme se do svých domovů v co nejlepší náladě a nedočkaví příštího ročníku! A nezapomeňte, Plátek vychází i v neděli.

-ODH-

Delfín klouže aneb Aye, aye, Captain Obvious

DS Hobit při Gymnáziu Jihlava: Problém

Začali jsme včera zhurta: problémem. Teen pregnancy pohledem teenagerů samotných. Kliše, říkáte si? Bohužel, máte pravdu. Inscenace Problém totiž problém ukazuje, ale neřeší. Je to škoda, Petr Christov při diskusi mluvil o scénáři jako o chytrém, vtipném a dobře postaveném textu. Hobitu se ale tyto jeho vlastnosti nedaří zužitkovat.

Inscenace byla „o holkách v tom věku pro holky v tom věku“. Navíc hraná holkami a kluky zhruba ve správném věku; díky tomu předložený příběh působí autenticky. To by jindy nebylo na škodu: jde to ale proti původnímu smyslu scénáře. Ten je podle porotce mnohem znakovější, citový ponor herců z Hobita vyznění nepomáhá.

Viděli jsme tak představení, které bylo plné replik s potenciálem stát se hláškami („Matka je jak kérka; máš ji nadosmrti“), navzdory tomu to byla vlastně nuda. Jistě by stálo za to zkusit se na text dramatu podívat z jiných úhlů. Třeba by pak vykuklo i nějaké řešení.

-ODH-

Tváře ze Spoonriveru aneb hřbitovní čtení poezie

Gdyžůž Taguž

Pelhřimovský Gdyžůž Taguž měl před sebou tvrdý oříšek k rozlousknutí, když se rozhodl uvádět „divadlo poezie“. Proč tvrdý? Protože poetický text není primárně určen ke scénickému provedení. Nabízí hledání metafor a klíčů k jejich rozšifrování. A právě ony klíče porota souboru při závěrečném hodnocení vytýkala. Gdyžůž Taguž hru příliš ilustrovali – nejen hudba, scéna, kostýmy, ale i herecký projev plynul z ponuré hřbitovní atmosféry. Divák neměl ani při retrospektivním přehrávání osudů zemřelých šanci dohlédnout za hranice smrtelnosti. Orchestrální hudební doprovod hře slušel. Do uší bijící byly jen hudební kusy s českým textem, neladící k americkému situování díla. Scénografie byla jednoduchá. Kulisy – náhrobní kameny, nesoucí jméno toho, koho ostatky stráží. A čí příběh se na jevišti odehraje. Umrlecké kostýmy byly zajímavě řešené. Dle slov nejednoho diváka by je však ještě zajímavější udělalo, kdyby sestavili celého kostlivce. Herecké pojetí mrtvých rolí mi přišlo plytké a univerzálně stejně jednoduché – žádného výraznějšího, akčnějšího projevu jsme se nedočkali. Některé herce jakoby ani nebavilo to, že hrají. A to je škoda, ocenila bych na mrtvých rolích vidět živý zájem. Když ale odhlédnu od divadelního technického provedení, musím říct, že se mi přenesení poezie na jeviště líbilo.

Karpiš

Já jsem Jaroslav a mám u sebe větev

Ušní Mázek: Elevátor

Objevuje se nám tu znepokojivý trend: čím je divadlo horší, tím je lepší. Viděli jsme to už ve čtvrtek, kdy precizně zpracované představení o Karlíkovi došlo mnohem menšího úspěchu než předchozí dvě nedozkoušená a amatérštější. Náplň pátečního dne tuto tendenci potvrdila: taková pitomost jako Elevátor souboru Ušní mázek měla podstatně lepší ohlasy, než režisérsky přesně zvládnutý, ale jinak plochý Problém.

Cílem představení bylo podle poroty především pobavit diváka – a to se bezpochyby podařilo. Stejně tak ale představení dokázalo nenápadně pojmenovat společenský problém; Petr Christov zmínil rafinovanost a promyšlenost textu (a soubor jenom překvapeně zíral), Lukáš Rieger mluvil o funkční jednoduchosti. Jitka Šotkovská při debatě ocenila radost, s jakou herci ke svému dílu přistupují. Účinek představení Elevátoru závisí především na odvaze: na odvaze být za blbce. Alespoň na jevišti. Kdo se bojí hrát trapnou roli, nikdy nemůže být dobrým hercem. Ušnímu mázku a práci všechna čest.

-ODH-

Chceš poučit vo životě?

GT Hlinsko: Národní třída

Vandam. Pojetí GT Hlinsko se shoduje s Rudišovým. Hromotluk s dobráčkou tváří.

Místní hrdina. První rána na Národní. Ale vždyť tam první ránu zasadil policajt. Hospoda. Bar sice chybí, ale pípa je pravá, točí se opravdický pivo a kouří opravdický cigarety.

Mrazák a hospodský týpci. Trochu opilí. Trochu rváči. Trochu nácci. Trochu navíc. Trochu jednodušší. Trochu odporní. Zcela nezáporní.

Rodiče, moravák, Lucka. Načnutý příběhy z Vandamova „zp*čeného“ života.

Dramatická předloha založená na monologu zdepkovaného chlapa středního věku. Podle Jitky Šotkovské herecká exhibice. Zapadá pointa. Policajt Vandam zasadil ránu vlastnímu bratrovi. Mimo jiné rozpoutal revoluci celého národa. Dává mu to osobní právo veta v partičce chlapíků v nějaký Severce. Divadelní vizualizace rvaček, dvě opravdický facky a konečná rána zasazená Vandamovi chlapem v prestižích a s debilní patkou. A to stačí. Sice je to třetí derniera, ale to je jinej příběh...

Anežka

Zlatá jeřabina

Děkujeme všem, kdo již hlasovali, i těm, kteří teprve hlasovat budou pro JID 20-14 v soutěži o Kulturní počin Kraje Vysočina – ve Zlaté jeřabině. Hlasovat můžete jednoduše na našem webu nebo přímo na počítači v přísálí; tam se můžete těšit na dárek od našeho sponzora.

Workshopy

I dnes se konají workshopy. Máte poslední možnost zúčastnit se dílny improvizace nebo tvorby dramatického textu. Od dvanácti do čtrnácti hodin, hlase se ve foyer! Cena 120 Kč.

Petr Christov tweetuje

@PetrChristov 13. 3. v 8.40 Shrnutí témat prvního dne festivalu studentského divadla: dudy, ptáci a focení (skoro) nahých holčiček. A dnes ráno potrat...